

Нека, прочее, разгледаме, какво е било това въздействие.

Относно влиянието на митническия режимъ може да се изтъкне следното:

Като пръв обременителна, а не поощрителна мярка нашата износна тарифа е имала следното въздействие:

До свѣтовната война, митническата тарифа не е спровадила износа, тъй като благодарение на извѣнредното търсене на зърнениетѣ храни, които се намираха въ благоприятна конюнктура, слабото митническо бреме се е понасяло леко отъ цените. Сѫщото се отнася и за износа на добитъка. Извѣнредно силното развитие на износа презъ периода 919—923, когато сѫществуваха износните мита, макаръ и не въ такъвъ голѣмъ размѣръ (отъ 1919 до 1923 включително, износътъ се е увеличилъ отъ 552 мил. на 4,343 mil. лева) показва и тукъ слабото влияние на тази тарифа и то поради две главни съображения: обезценяването на лева е служило като експортна премия и е надуло общата стойност на износа, а постепено съвземашето се земедѣлско производство въ страната е наложило изразъ и въ по-голѣмия износъ, толкова търсещ на континента. Независимо отъ това, по онова време се търсѣха извѣнредно много нашитѣ тютюни. Всички тѣзи фактори сѫ стимулирали значително износа и сѫ неотриализирало напълно слабото влияние на митната тарифа. Това развитие се наблюдава чакъ до 1930 година, т. е. къмъ постепенно увеличение общата стойност на износа или поддържането ѝ на едно ниво отъ около 6 милиарда лева. Това увеличение, обаче, не се дължи на смекчената вече износна тарифа, а само на гореизложените причини. Отъ 1930 година насамъ, ние вече нѣмаме износни мита.

Накрай може да се приеме съ сигурностъ, че влиянието на износната митна тарифа върху износа е било почти незначително. Дори и да приемемъ, че тя е оказала известно влияние, сигурно е, че загубата отъ нея е била компенсирана чрезъ онѣзи стоки, които не сѫ били обложени съ износни мита. Ние трѣбва да изтѣкнемъ и единъ другъ фактъ: значителното намаление на износа отъ края на 1930 г. до срѣдата на 1934 г., което се дължеше на